

435

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1939 r.

o zasiłkach wyrównawczych dla pracowników, przyjętych ze służby czesko - słowackich kolei państwowych do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się co następuje:

§ 1. Przyjęci ze służby czesko - słowackich kolei państwowych pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, których ostatnia płaca netto w służbie czesko - słowackich kolei państwowych, przeliczona na walutę polską w stosunku 16 złotych za 100 koron czeskich, była wyższa od uposażenia zasadniczego, należnego w służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ za miesiąc kwiecień 1939 r., otrzymują zasiłek wyrównawczy w wysokości tej różnicy.

§ 2. Pracownikami przyjętymi ze służby czesko - słowackich kolei państwowych do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ są w rozumieniu rozporządzenia niniejszego pracownicy, przyjęci spośród urzędników, gażystów, podurzędników, sług, pracowników pomocniczych lub kandydatów na urzędników, gażystów, podurzędników bądź sługi czesko - słowackich kolei państwowych, do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ po dniu 1 października 1938 r., a przed dniem 1 kwietnia 1939 r., i z dniem tym mianowani pracownikami etatowymi lub zaliczeni w poczet pracowników stałych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsię-

biorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23).

§ 3. Za ostatnią płacę netto w rozumieniu § 1 uważa się należne pracownikowi za ostatni miesiąc w służbie czesko - słowackich kolei państwowych: płacę służbową według stopnia i skali płac, u pracowników pomocniczych — płacę dzienną, a u kandydatów — adiutum, wraz z dodatkiem za trzylecie służby po osiągnięciu najwyższego stopnia płacy, dodatkiem miejscowym do płacy, dodatkiem na dzieci, dodatkiem uzupełniającym dla żonatyh i dodatkiem wyrównawczym — po potrąceniu opłaty emerytalnej oraz podatku dochodowego.

§ 4. Nie wypłaca się zasiłku wyrównawczego w przypadkach, w których zasiłek ten miałby wynosić miesięcznie mniej niż 5 zł, jeżeli chodzi o pracowników, pobierających uposażenie grupy 7 i niższych lub uposażenie wedle kategorii płacy, a mniej niż 10 zł, jeżeli chodzi o pobierających uposażenie grupy 6 i wyższych.

§ 5. Stawki miesięczne zasiłku wyrównawczego, przyznanego pracownikom etatowym, za-

okrągła się do 5 zł lub do sumy podzielnej przez 5 w ten sposób, że sum poniżej 2 zł 50 gr nie uwzględnia się, sumy od 2 zł 50 gr wzwyż uzupełnia się do 5 zł. Stawkiienne zasiłku wyrównawczego, przyznanego pracownikom stałym, zaokrągła się do najbliższej wyższej sumy podzielnej przez 5.

§ 6. Zasiłek wyrównawczy nie będzie wypłacany lub będzie odpowiednio zmniejszony, jeżeli pracownik:

- 1) otrzyma uposażenie wyższej grupy lub kategorii płacy;
- 2) otrzymuje dodatek funkcyjny lub lokalny;
- 3) otrzymuje uposażenie zmniejszone;
- 4) nie otrzymuje uposażenia.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Komunikacji: *Ulrych*